Cú thê...

Source gallica.bnf.fr / Bibliothèque nationale de France

BnF Gallica

U Thuyêt-Lê. Auteur du texte. Cú thê.... 1928.

1/ Les contenus accessibles sur le site Gallica sont pour la plupart des reproductions numériques d'oeuvres tombées dans le domaine public provenant des collections de la BnF. Leur réutilisation s'inscrit dans le cadre de la loi n°78-753 du 17 juillet 1978 :
- La réutilisation non commerciale de ces contenus ou dans le cadre d'une publication académique ou scientifique est libre et gratuite dans le respect de la législation en vigueur et notamment du maintien de la mention de source des contenus telle que précisée ci-après : « Source gallica.bnf.fr / Bibliothèque nationale de France » ou « Source gallica.bnf.fr / BnF ».
- La réutilisation commerciale de ces contenus est payante et fait l'objet d'une licence. Est entendue par réutilisation commerciale la revente de contenus sous forme de produits élaborés ou de fourniture de service ou toute autre réutilisation des contenus générant directement des revenus : publication vendue (à l'exception des ouvrages académiques ou scientifiques), une exposition, une production audiovisuelle, un service ou un produit payant, un support à vocation promotionnelle etc.

CLIQUER ICI POUR ACCÉDER AUX TARIFS ET À LA LICENCE

2/ Les contenus de Gallica sont la propriété de la BnF au sens de l'article L.2112-1 du code général de la propriété des personnes publiques.

3/ Quelques contenus sont soumis à un régime de réutilisation particulier. Il s'agit :

- des reproductions de documents protégés par un droit d'auteur appartenant à un tiers. Ces documents ne peuvent être réutilisés, sauf dans le cadre de la copie privée, sans l'autorisation préalable du titulaire des droits.
- des reproductions de documents conservés dans les bibliothèques ou autres institutions partenaires. Ceux-ci sont signalés par la mention Source gallica.BnF.fr / Bibliothèque municipale de ... (ou autre partenaire). L'utilisateur est invité à s'informer auprès de ces bibliothèques de leurs conditions de réutilisation.

4/ Gallica constitue une base de données, dont la BnF est le producteur, protégée au sens des articles L341-1 et suivants du code de la propriété intellectuelle.

5/ Les présentes conditions d'utilisation des contenus de Gallica sont régies par la loi française. En cas de réutilisation prévue dans un autre pays, il appartient à chaque utilisateur de vérifier la conformité de son projet avec le droit de ce pays.

6/ L'utilisateur s'engage à respecter les présentes conditions d'utilisation ainsi que la législation en vigueur, notamment en matière de propriété intellectuelle. En cas de non respect de ces dispositions, il est notamment passible d'une amende prévue par la loi du 17 juillet 1978.

7/ Pour obtenir un document de Gallica en haute définition, contacter
utilisation.commerciale@bnf.fr.

8e Pièce
INDO-CHINOIS
560

CỬU THẾ

DEPOT LEGAL
INDOCHINE
Nº 7944

Par

ƯU-THUYẾT-LÊ

Pièce
80 Indo-Ch.
560

IMPRIMERIE CO-HAU
274, Rue d'Espagne
SAIGON

4000 ex
© L. Vinai

Source gallica.bnf.fr / Bibliothèque nationale de France

BIBLIOTECA
CENTRALE
DELLA SCUOLA
NAZIONALE
DI LECCE

Sauvez le monde

CỨU THẾ

DEPOT LEGAL
INDOCHINE
Nº 7941

1 — Trời đất nhơn-vật hiện đây,
Rởi đâu mà có, như vầy lạ thay!
Có hồi nào, cũng không hay,
Chẳng ai rõ chắc, những ngày hóa sanh.

2 — Cuộc đời dời đổi xưa nay,
Chừng nào tận thế, khó hay được mà.
Biết đâu cội-rễ tìm ra,
Nói liều, định bướng, gọi là phải chăng.
Con người nhờ việc uống ăn,
Để nuôi sự sống, lăng-xăng giữa trần.
Sanh một lúc, chết một lần,
Dây-dưa dòng giống, xây vần đổi thay.
Lễ-nghi pháp luật đặt bày,
Nương nhau cư xử, tháng ngày cho qua.

3 — Lập nên có nước, có nhà,
Đều nấy việc nọ kể ra không cùn.
Bày ra lắm chuyện lạ lùng,
Lợi danh lều-láo, điên khùng hại nhau.
Giết người nhiều cách đớn đau,
Vì tranh sướng cực, nghèo giàu mà ra.

Bày mưu độc ác xấu xa,
Tham-lam gạt-gẫm chẳng qua đồng ti

4 — Muốn cho ven phận người hiền,
Muốn đều tội lỗi, ta nguyền chừa đi.
Làm lành ít gặp hiểm nguy,
Gian tham hung ác, lắm khi lâm nàn,
Muốn cho chi khoẻ thân an,
Tu tâm dưỡng tính, khỏi mang khổn cu
Sớm lo cải ác, lương tùng,
Đến khi nhắm mắt, muôn trùng quỉ thầ

5 — Đều lành ghi nhớ hằng ngày,
Khỏi lo tội lỗi, ít hay buồn rầu.
Người sanh khắp cả hoàn-cầu,
Đã rằng nhơn-loại, ở đâu cũng là.
Ai ôi! Phải xét cho xa,
Yêu nhau như thể, ruột rà bà con.
Thân ta khó rỏ mất còn,
Biết đâu tận thế, mà hòng tranh đua.

6 - Chớ ham mạnh đặng yếu thua,
Hoàn-cầu hiệp nhứt, khá tua đặn lòng.

Lợi danh thuở thế đừng mong,
Hiệp chủng nhơn-loại, lo xong mới là.
Thế-giới chung lại một nhà,
Nói một thứ tiếng, để mà thương nhau,

Ai ôi! ta phải lo mau.
Để cho con cháu, ngày sau đặng nhờ.
7 — Kẻo ta chết gắp bây giờ,
Cái sanh rất uổng, trong cơ-hội nầy.
Lời khuyên người thế từ đây,
Ai ai cũng phải, hiệp vầy mến nhau.
8 — Hỡi ai! Sắn trí thương đời;
Lo sao cho đặng, thành thơi mọi người.
Kiếp mình ắt sống bao mươi,
Kẻ than, người khóc, ta cười sao ăn?
9 — Chớ lo riêng phận giàu sang,
Dẫn khi nhắm mắt, cũng hoàn tay không.
Người có của, kẻ ra công,
Nương nhau thì phải, hết lòng mến nhau.
Loài người sung sướng về sau,
Cũng nhờ ta biết giồi trau lúc nầy.

MAU LO CỨU THẾ TỪ ĐÂY !!!

10 — Ai mà rõ cách tu thân,
Bày đều ích lợi, cho dân được nhờ.
Trong đời lắm kẻ ngu khờ,
Dị-đoan gieo giống, lu-lờ trí dân.
Những người nề mực, cẩm cân,
Tìm ra đạo chánh, giúp dân dạy đời.
Có khi người cũng hơn trời.

LỜI BÀN

Loài người sanh ra hồi nào, biết cùng không cũng chẳng sao, biết chắc thì tốt, bằng không cũng được.

Ngày nào tận-thế chắc là không ai biết được, vậy thì ta phải lo làm phải với đời; nếu không tận-thế, thì lúc ta chết rồi, vì làm được nhiều đều ích cho đời, thì cái tên ta đặng đem vào sử, hoặc là thiên-hạ lo dựng hình, thế thì ta chết rồi, mà cũng như còn sống đời-đời, kiếp-kiếp, sánh tày Tạo-hóa.

Nếu ta đã muốn cho được giàu-sang,

sung-sướng, thì phải siêng-năng. lo làm công nầy, việc nọ phải biết tùy thời, tùy sức, mà làm, dầu không giàu cũng chẳng đến đỗi nghèo-nàn, vì sự cần-kiệm, là gốc nuôi con người đặng sống.

Còn việc sống lâu muốn nuôi cái danh là chắc được, chớ nuôi cái xác thì khó lắm, nếu ngày nào có ai tìm được thuốc trường-sanh sẽ nói về việc đó.

Sự sống thác của con người, cũng không chừng đỗi chi hết; thấy đó mất đó, trăm ngàn thứ chết, không ai biết trước, mà giữ, mà ranh, cho được, trong vòng trên dưới trăm năm, thì ai cũng phải chết, ấy là lẽ thường của loài người đã thấy bấy lâu.

Con người phải lo học-hành, trau-giồi trí hóa, cho khôn-khéo, thân thể sạch sẽ, mạnh mẽ đừng làm quấy, lo làm phải, ấy gọi là tu-thân.

Mình đã được khôn, biết làm điều phải

rồi, thì phải lo dạy-dỗ, những người còn chưa biết, cho đặng như mình.

Phải biết thương người, thương vật, ở cho có nghĩa có nhơn; lo sao cho dân-tộc cả hoàn-cầu, biết yêu nhau, như người một nhà, con một cha, một mẹ: nói một thứ tiếng cho dễ hề yêu mến nhau; ấy là một đạo rất lớn trong trời-đất đó.

Phải lo tìm một vật ăn uống nào, cho bổ khoẻ, và cách dùng cho gọn-gàng, thà có thể nuôi sống mạng người cho được, đặng bớt lo sự ăn uống chó nhọc lòng; và lo tìm sự sung-sướng, vui-vẻ mà chung hưởng với nhau, chẳng khá lo riêng cho một mình, một nước, hay là một châu, phải lo chung cho nhơn-loại, khắp cả hoàn-cầu, hễ sự muốn sống lâu, giàu lớ; của mình tới bực nào, thì cũng phải để cái muốn cha người được vậy, nếu người chưa được, thì mình phải chia...

Biết cách lu, thì được an thân, tu không

phải đạo, càng thêm nhọc trí.

Muốn tu-thân cho chánh đạo, thì phải lo, phải giữ, mấy điều kể dưới đây :

1. — Lo sao cho loài người biết thương nhau.
2. — Các sắc dân, cho cưới gả lẫn nhau.
3. — Kiếm vật ăn uống nào cho gọn-gàng, hoặc thuốc trường sanh để nuôi mạng sống.
4. — Những việc quấy đừng làm.
5. — Các điều phải lo làm.
6. — Cả hoàn-cầu, nói một thứ tiếng, học một thứ chữ.
7. — Đừng hiếp ai, giết ai, mà cũng đừng ghét ai.
8. — Tìm sự vui sướng chia nhau chung hưởng.
9. — Các mối dị-đoan, mau lo trừ tuyệt.
10. — Dìu dắt nhau vào nẻo Văn-minh.

Loài người hiện nay, phần nhiều là gian-

ác giả-dối lắm, nếu chẳng lo tu-thân, nhn nói ở trên, e ngày sau, còn thêm sự dối-gi ác-gian nhiều hơn nữa; mà việc quây cản nhiều, thì loài người càng chịu sự khôn nạn, muôn phần hơn ngày nay.

Đời càng văn-minh, thì lòng gian-dối của loại người càng bày thêm nhiều cách, rất khốn-nạn rất phi-lý; nếu chẳng biết hiệp nhau, thương nhau để lo trừ sự độc ác, ngu mụi của kẻ tin xằng, tính lếu muốn dại, làm càng, thì loài người khó đặng an-thân, khoẻ chí.

Muốn cho đặng « Hoàn-cầu hiệp nhứt » để lo tìm sự vui sướng mà chung hưởng với nhau, thì từ đây khởi sự lo lắm; mỗi người đều để lòng lo tính như vậy, một vài trăm năm nữa ắt đặng thành rồi, nếu ngày nay ta chẳng biết lo, cứ lúc-nhúc deo theo cái danh lợi tầm thường, dã không đặng an lòng, khoẻ sức, mà rồi đây kô chết.

In lần thứ 2 có nói về phần lời.